

né stúpania boli odmenené nádhernými pohľadmi zo skál na prírodu, na budovy, ktoré sú tak veľmi malé a na ľudí, ktorých takmer nevidno. Cesta dole mne osobne prišla o niečo ťažšia ako cesta hore. Dole nás čakal „prevodník“, ktorého som si vždy predstavoval ako obrovského muža s kosou v ruke a čiernym habitom s kapucňou na sebe, ako z mýtických filmov, ale tento „prevodník“ bol prekvapujúco v kroji. Alebo to ani nebolo prekvapujúce? Totižto takmer všetci pltníci, ktorých sme stretli, mali kroje alebo aspoň klasický goralský klobúčik a vestu. Keď sme sa preplavili na druhú stranu, začali sme kráčať, ospravedlňujem sa za miliónkrát vyrieknuté slovo „kráčať“, bohužiaľ celý KOČAP je o tom: kráčať, chodiť, stepovať, pochodovať a pod. Naše boľavé nohy nesúce nás z náročnej túry sa chceli konečne upokojiť a konečne si ľahnúť. Samozrejme nie! Ono to nebolo možné, totižto nás čakala „pre tých šikovnejších 15 minútová hra“. Spočívala v tom, že vedúci už menovanej expedície si vymysleli vetu. Vetu sme mali poskladať z písmen v pohárikoch a pomôcť nám mal papierik so začiatočnými a konečnými písmenami všetkých slov. Samozrejme sa tí šikovnejší s touto vetou hrali viac ako

hodinu a nikomu táto hra po takto náročnom dni už veľa radosti neprinášala. Po hre všetci doslova padli na svoje postele a videli sme sa až ráno, keď nás zobudil budík. Koniec hry. V tento deň sme sa rekreačne prebehli do Szcavnice, kde sme šli lanovkou na miesto, kde sme si vyskúšali boby a pomaly sme šli dole. Samozrejme to nebolo takto jednoduché. Pri pokladni, kde sme si mali kúpiť lístky na lanovku, čakala fronta vyhecovaných poľských detí, ktoré sa chceli čo najskôr dostať hore. Samozrejme,

viem ako ostatní, ale ja som sa ani nevybalil, takže u mňa to veľká drina nebola) a opustili miesto činu. Čo

„Samozrejme, pani profesorka, dnes večer bude striptíz.“

dámy majú prednosť (opäť som to využil) a nejakým spôsobom sme sa na lanovku dostali skôr. Super! V ubytovni sme sa všetci zbalili (ne-

som si odniesol z tohto NIE VÝLETU? Aj keď sme boli iba malá skupinka, s tou malou skupinkou som sa veľmi zocelil. Je zvláštne, že človek, ktorý sa dostane do úplne náhodne vybranej triedy, začne vychádzať úplne so všetkými a spolužiačky začne brať viac ako sestry, jednoducho viac ako spolužiačky. Veľmi si cením každú jednu z nich a obdivujem na nich ich svojský humor, ktorý ma strašne baví. Každá z nich je naozaj veľmi dobrá duša, akú zdravotníctvo potrebuje, ktoré sa v živote nájdu a každá z nich bude skvelou matkou, babkou a bez ohľadu na pltnické vtipy aj svokrou. Trieda sa naozaj zocelila, aj keď z menšej časti. V každom prípade, cením si každého z mojej triedy, nie len kvôli KOČAP-u. Dvadsaťsedem dievčat, mojich sestier. Jeden človek, chalan, muž - brat.

MAREK

